

Dosarul nr. 2ra-1409/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Taraclia (jud. A. Mironov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. R. Petrov, N. Bondarenco, S. Pilipenco)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugeniu Grosu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Zabunova împotriva lui Pavel Aricov cu privire la respectarea dreptului de vecinătate

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Maria Zabunova și menținută hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul sediul Taraclia, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 ianuarie 2018, Maria Zabunova a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pavel Aricov cu privire la respectarea dreptului de vecinătate.

În motivarea acțiunii a invocat că pârâtul este vecinul ei, care pe parcursul unei perioade îndelungate de timp încalcă dreptul de vecinătate prin construcțiile neautorizate, depozitarea gunoiului, crearea obstacolelor în vederea exploatării și reparării casei sale din partea lui, ceea ce a dus la umezeala peretelui și apariția rozătoarelor.

A remarcat că din cauza gunoiului depozitat de pârât lângă peretele casei ei, apele în urma ploilor nu se scurg, se acumulează în acel loc, în rezultat fiind umezit fundamentul casei și desprinderea peretelui acesteia.

Prin acțiunile sale, pârâtul i-a înrăutățit starea peretelui de sprijin al casei și în acesta au apărut crăpături.

Totodată, Pavel Aricov, contrar voinței ei, a săpat și o groapă de canalizare, ceea ce a dus la umezeala subsolului casei ei, a legat câinele lângă ventilația casei și în consecință a apărut mirosul neplăcut.

A evidențiat că acțiunile pârâtului duc la o ulterioară prăbușire a casei și influențează negativ asupra stării sale de sănătate.

Astfel, în vederea soluționării litigiului dânsa s-a adresat mai multor organe competente.

Respectiv, în urma controlului au fost depistate încălcările fixate în scrisoarea Centrului de Sănătate Publică nr. 361 din 29 noiembrie 2017, iar prin actul de examinare a casei ei de locuit din 5 decembrie 2017 s-a constatat că pereții acesteia au fisuri și crăpături, câinele vecinului se află în imediată apropiere de sistemul de ventilație al subsolului casei, lipsesc jgheburile de pe acoperișul casei vecinului din partea din urmă a casei ei, lipsește pereul între casa ce-i aparține și construcțiile auxiliare ce aparțin pârâtului, peretele portant al casei ei în partea lui Pavel Aricov are găuri de șoareci, umiditate ridicată în partea de jos a peretelui portant al casei, găuri mari de șoareci în podeaua de lemn a casei.

A învederat că în adresa pârâtului a expediat o pretenție, prin care a solicitat încetarea încălcării dreptului de vecinătate acordându-i termen până la 8 ianuarie 2017, dar fără niciun rezultat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 377, 379, 389, 391 Cod civil, art. 5, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâtului să demoleze construcțiile neautorizate din partea casei ei, să efectueze curățirea gunoiului menajer și de construcții la o distanță de 2 m de la casa ei, să evacueze apele din groapa de canalizare din partea din urmă a casei, cu astuparea acesteia, dezlegarea câinelui de lângă ventilația subsolului ei cu curățarea ulterioară a gunoiului produs de câine, să restabilească peretele de sprijin al casei, să evacueze gunoiul de pe cofrajul fundației casei și să efectueze alte lucrări de restabilire a peretelui din partea din urmă a casei ei.

Prin hotărârea din 17 octombrie 2018 a Judecătoriei Cahul sediul Taraclia, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost respinsă cererea de apel depusă de Maria Zabunova și menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu referire la netemeinicia cerinței privind demolarea construcției neautorizate de către Pavel Aricov din partea casei ei, au constatat că potrivit certificatului de moștenitor eliberat la 5 decembrie 2017, Maria Zabunova a moștenit casa de locuit de la mama sa Tatiana Zabunova, iar potrivit declarațiilor construcția auxiliară a intimatului situată din partea casei ei a fost construită în anii 1992-1993, respectiv, la momentul acceptării succesiunii, construcția menționată deja exista, fapt pentru care aceasta urmează să tolereze existența construcției fără a fi îndreptățită să ceară demolarea acesteia.

Referitor la cerința privind obligarea de a înceta acțiunile ce încalcă dreptul de vecinătate, instanțele de judecată au reținut că din conținutul actului Consiliului raional Taraclia din 5 decembrie 2017 și scrisoarea Centrului de Sănătate Publică nr. 316 din 29 noiembrie 2017 nu derivă legătura cauzală a acțiunilor culpabile ale lui Pavel Aricov și deteriorarea casei de locuit a Mariei Zabunova, așa cum ultima indică la general posibilele cauze ce au dus la deteriorarea casei.

Astfel, instanțele au conchis că Maria Zabunova nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra că deteriorarea casei a survenit ca urmare a acțiunilor culpabile ale lui Pavel Aricov, iar scrisoarea Centrului de Sănătate Publică nr. 316 din 29 noiembrie 2017, actul Centrului de Sănătate Publică din 5 decembrie 2017 de examinarea a cesie ei de locuit și construcției auxiliare ce-i aparține lui Pavel Aricov, declarațiile arhitectului principal Serghei Caraghios care a fost audiat în calitate de martor, cât și fotografiile anexate la materialele casei nu pot constitui temei de admitere a acțiunii, deoarece din conținutul lor nu poate fi constatată cu certitudine vinovăția intimatului de apariția fisurilor, crăpăturilor, umezelei, mucegaiului, găurilor de șoareci și mirosului neplăcut în casa de locuit ce-i aparține Mariei Zabunova.

La 13 mai 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugen Grosu a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, din considerentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au atras atenția la faptul că intimatul încalcă dreptul de vecinătate prin construcțiile neautorizate, depozitarea gunoiului, crearea obstacolelor întru exploatarea și reparația din partea din urmă a casei ei ce a dus la umezeala peretelui și apariția rozătoarelor din cauza gunoiului acumulat, apele meteorice nu se scurg în rezultatul cărora s-a umezit fundația casei ce a dus la desprinderea peretelui acesteia care duc la o ulterioară prăbușire a clădirii și influențează negativ asupra sănătății acesteia.

La fel, nici prima instanță, nici instanța de apel nu au luat în considerație cele constatate prin actul Centrului de Sănătate Publică din 5 decembrie 2017.

Totodată, instanțele nu au dat apreciere argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și probelor prezentate, precum ar fi scrisoarea Centrului de Sănătate Publică nr. 316 din 29 noiembrie 2017 și actul Centrului de Sănătate Publică din 5 decembrie 2017 de examinarea a cesie ei de locuit și construcției auxiliare ce-i aparține lui Pavel Aricov, declarațiile arhitectului principal Serghei Caraghios care a fost audiat în calitate de martor, fotografiile anexate la materialele casei care cu certitudine au dovedit temeinicia pretențiilor înaintate și legătura cauzală a încălcărilor intimatului.

A obiectat că instanțele de judecată au ignorat și actul Consiliului raional Taraclia din 5 decembrie 2017, efectuat în baza dispoziției nr. 117-Д din 6 noiembrie 2017, în prezența ei și a lui Pavel Aricov.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 13 mai 2019 împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Cahul în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugeniu Grosu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugeniu Grosu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugeniu Grosu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Zabunova, reprezentată de avocatul Eugeniu Grosu împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Sveatoslav Moldovan